

СПОГОДБА МЕЖДУ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВАТА, ПОДПИСАНА НА 21.06.1988 Г.

Ратифицирана с Указ № 1241 на Държавния съвет от 4.10.1988 г. - ДВ, бр. 78 от 11.10.1988 г. Обн., ДВ, бр. 45 от 13.06.1989 г., в сила от 28.12.1988 г.

Народна република България и Кралство Швеция, водени от желанието да разширяват и задълбочават във взаимна изгода икономическите връзки и сътрудничеството между двете държави и с цел да се избегне двойното данъчно облагане на доходите и имуществата, се договориха, както следва:

Член 1

Персонален обхват и местно лице

(1) Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

(2) Терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава:

а) за България - всяко физическо лице, което е гражданин на България, както и всяко юридическо лице, чието седалище е в България или е регистрирано там;

б) за Швеция - всяко лице, което според шведското законодателство подлежи на данъчно облагане там поради своето местожителство, регистрация, място на управление или всеки друг критерий от подобен характер.

(3) а) Когато съгласно разпоредбите на ал. 2 физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, с която неговите лични и икономически връзки са по-тесни (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която се намира центърът на неговите жизнени интереси, не може да бъде определена, компетентните органи на договарящите държави уреждат въпроса чрез взаимно споразумение.

(4) Когато съгласно разпоредбите на ал. 2 лице, различно от физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на договарящата държава, в която се намира мястото на действителното му управление.

Член 2

Данъци, за които се отнася спогодбата

(1) Съществуващите данъци, спрямо които се прилага спогодбата, са:

а) в България:

I - данъкът върху общия доход;

II - данъкът върху дохода на неженени, неомъжени, овдовели, семейни или разведени без деца;

III - данъкът върху печалбите и

IV - данъкът върху сградите (по-нататък наричани "български данък");

б) в Швеция:

I - държавният данък върху дохода, включително моряшки данък и "купонен" данък;

II - данъкът върху публични изпълнители;

III - общинският данък върху дохода;

IV - данъкът върху печалбите от участие и
V - държавният данък върху имуществото (по-нататък наричани "шведски данък").

(2) Спогодбата също се прилага спрямо всички идентични или подобни по същество данъци, които се въвеждат след датата на подписването на спогодбата, в допълнение на или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави всяка година взаимно се уведомяват за всички значителни промени, извършени в техните данъчни законодателства.

Член 3

Общи определения

(1) За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът "България" означава Народна република България и когато се употребява в географски смисъл, включва територията, върху която България упражнява своя държавен суверенитет, и континенталния шelf, спрямо който България упражнява суверенни права в съответствие с международното право;

б) терминът "Швеция" означава Кралство Швеция и когато се употребява в географски смисъл, включва националната територия, териториалното море на Швеция, а така също и други морски зони, върху които Швеция в съответствие с международното право упражнява суверенни права или юрисдикция;

в) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България и Швеция според изискванията на контекста;

г) терминът "лице" включва физическо лице, юридическо лице и всяка друга общност от лица, която се третира като данъчна единица за целите на облагането;

д) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

е) терминът "данък" означава български данък или шведски данък според смисъла на контекста;

ж) терминът "международен транспорт" означава всеки транспорт с кораб, самолет или шосейно превозно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен когато корабът, самолетът или шосейното превозно средство се използва единствено между места в другата договаряща държава;

з) терминът "компетентни органи" означава в България: - министъра на финансите или негов упълномощен представител; в Швеция - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

(2) По отношение прилагането на спогодбата от едната договаряща държава всеки недефиниран термин има значението, което му придава законодателството на тази държава във връзка с данъците, за които се прилага спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго.

Член 4

Място на стопанска дейност.

(1) За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място, посредством което цялостно или частично се извършва стопанската дейност на едно предприятие.

(2) Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) фабрика, работилница или магазин;

г) търговско, туристическо, транспортно, конструкторско, сервизно или всяко друго бюро;

д) мина, петролен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за извличане на природни ресурси.

(3) Строителна площадка, строителен или монтажен обект представлява място на стопанска дейност само ако неговата продължителност е повече от шест месеца.

(4) Участието на шведско предприятие в сдружение, създадено в съответствие с българското законодателство, се счита за място на стопанска дейност, намиращ се в България.

(5) Независимо от предходните разпоредби на този член счита се, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на стокови запаси, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на стокови запаси, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработването им от друго предприятие;

г) поддържането на определено място единствено с цел закупуване на стоки или събиране на информация за предприятието;

д) стокови запаси, изложени от предприятието на панаир или изложба, които се продават след закриването на панаира или изложбата;

е) поддържането на определено място единствено с цел извършване за предприятието на всякаква друга дейност от подготвителен или спомагателен характер;

ж) поддържането на определено място единствено за каквото и да е съчетание от дейности, посочени в букви "а" - "е", при условие, че цялостната дейност на определеното място, произлизаща от това съчетание, е от подготвителен или спомагателен характер.

(6) Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, различно от представител с независим статут, спрямо когото се прилага ал. 7, действа от името на предприятие и има, и обикновено упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие притежава място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице предприема за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до тези, споменати в ал. 5, които, ако се упражняват чрез определено място, няма да направят това определено място място на стопанска дейност според разпоредбите на тази алинея.

(7) Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва стопанска дейност в тази държава чрез посредник, общ комисионер или всякакъв друг представител с независим статут при условие, че такива лица работят в обичайните граници на тяхната дейност.

Член 5

Доходи от недвижимо имущество

(1) Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селскостопанска дейност и дърводобив), намиращ се в другата договаряща държава, могат да се облагат в тази друга държава.

(2) Терминът "недвижимо имущество" има значението, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество.

Член 6

Печалби от стопанска дейност

(1) Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва такава дейност, печалбите на предприятието се облагат в другата договаряща държава, но само такава част от тях, каквато е относима към това място на стопанска дейност.

(2) Като се имат предвид разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка от договарящите държави към това място на стопанска дейност се отнасят печалбите, които то би очаквало да получи, ако беше отделно и самостоятелно предприятие, занимаващо се със същата или подобна дейност при същите или подобни условия и действащо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

(3) При определянето на печалбите на място за стопанска дейност се допуска приспадане на доходите, направени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, независимо дали са направени в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, или другаде.

(4) Не се отнасят печалби към място на стопанска дейност при обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки или изделия за предприятието.

(5) Разпоредбите на този член се прилагат независимо от това, дали предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава само за себе си или заедно с друго лице или лица, включително когато това друго лице или лица са местни лица на тази друга договаряща държава.

(6) Когато печалбите включват доходи, които се разглеждат отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 7

Международен транспорт

(1) Печалби от експлоатацията на кораби, самолети или шосейни превозни средства в международния транспорт от страна на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава.

(2) По отношение на печалбите, получени от въздушния транспортен консорциум Скандинавска авиационна система (САС), разпоредбите на ал. 1 се прилагат, но само към такава част от печалбите, каквато съответствува на участието в този консорциум на АБ Аеротранспорт (АБА), шведския партньор в Скандинавската авиационна система (САС).

(3) Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и към печалби от участието в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 8

Дивиденди

(1) Дивиденди, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, може да се облагат в тази друга държава.

(2) Все пак такива дивиденди може да се облагат и в договарящата държава, на която дружеството, плащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако получателят е лицето, ползващо дивидентите, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от брутната сума на дивидентите.

Компетентните органи на договарящите държави уреждат начина на прилагане на това ограничение по взаимно споразумение.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

(3) Терминът "дивиденди", използван в този член, означава доходи от акции или други права, които не са вземания за дълг, участие в печалби, както и доходи от други корпоративни права, които са подложени на същото данъчно третиране, както доходи от акции съгласно законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

(4) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако лицето, ползващо дивидентите, което е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или упражнява в тази друга държава свободна професия чрез намираща се там определена база и участието, във връзка с което се плащат дивидентите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. При това положение се прилагат според случая разпоредбите на чл. 6 или чл. 12.

(5) Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава доходи или печалби от другата договаряща държава, тази друга държава не може да облага с никакъв данък изплатените от дружеството дивиденди, освен доколкото такива дивиденди са изплатени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са изплатени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби на дружеството, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произлизащи от такава друга държава.

Член 9

Лихви

(1) Лихви, произлизащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, се облагат само в тази друга държава, ако това местно лице е действителният получател на лихвите.

(2) Терминът "лихви", използван в този член, означава доходи от вземания за дълг от всякакъв вид, гарантирани или не от ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от награди и премии, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. По смисъла на този член неустойки за закъсняло плащане не се разглеждат като лихви.

(3) Разпоредбите на ал. 1 няма да се прилагат, ако действителният получател на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или упражнява в тази друга държава свободна професия чрез намираща се там определена база и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 6 и чл. 12.

Член 10

Авторски и лицензионни възнаграждения

(1) Авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, може да се облагат в тази друга държава.

(2) Все пак такива авторски и лицензионни възнаграждения може да се облагат и в договарящата държава, от която те произхождат, и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако получателят е лицето, ползващо авторските и лицензионни възнаграждения, така наложеният данък няма да надвишава 5 на сто от бруtnата сума на авторските и лицензионни възнаграждения.

Компетентните органи на договарящите държави уреждат начина на прилагане на това ограничение по взаимно споразумение.

(3) Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени като компенсация за използването или правото на използване на всяко авторско право за литературна, художествена или научна творба, включително кинофилми и филми или ленти за радио- или телевизионно излъчване, всеки патент, търговска марка, дизайн или модел, план, тайна формула или процес, или за използването, или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, включително програми за електронноизчислителни машини или за информация относно промишлен, търговски или научен опит.

(4) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако действителният получател на авторските и лицензионни възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионни възнаграждения, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или упражнява в тази друга държава свободна професия чрез намираща се там определена база и правото или собствеността, във връзка с която се плащат авторските и лицензионни възнаграждения, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. При това положение се прилагат според случая разпоредбите на чл. 6 или чл. 12.

(5) Счита се, че авторски и лицензионни възнаграждения произхождат от едната договаряща държава, когато платецът е самата тази държава, политическо подразделение, местен орган или местно лице на тази държава. Все пак, когато лицето, плащащо авторските и лицензионни възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в другата договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които се поражда задължението за плащане на авторските и лицензионни възнаграждения и такива авторски и лицензионни възнаграждения се понасят от такова място на стопанска дейност или определена база, счита се, че такива възнаграждения произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

Член 11

Доходи от продажба на имущество

(1) Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от продажбата на недвижимо имущество, посочено в чл. 5 и намиращо се в другата договаряща държава, или от продажбата на акции или подобни права в дружество, чиито средства се състоят предимно от такова недвижимо имущество, може да се облагат в тази друга държава.

(2) Доходи от продажбата на движимо имущество, съставляващо част от актива на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, принадлежащо към определена база, с която местно лице на едната договаряща държава разполага в другата договаряща държава, за да упражнява свободна професия, включително доходи от продажбата на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, може да се облагат в тази друга държава.

(3) Доходи от продажбата на кораби, самолети или шосейни превозни средства, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, или на движимо имущество, необходимо за експлоатацията на такива кораби, самолети или шосейни превозни средства, се облагат само в тази държава.

(4) Доходи от продажбата на всяко имущество, различно от това, посочено в ал. 1, 2 и 3, се облагат само в държавата, на която продавачът е местно лице.

(5) Разпоредбите на ал. 4 няма да засягат правото на едната договаряща държава да налага в съответствие с нейното законодателство данък върху доходите от имущество при продажбата на акции или други подобни права, получени от физическо лице, което е местно лице на другата договаряща държава и е било местно лице на първата държава по всяко време в продължение на десет години, непосредствено предхождащи продажбата на имуществото.

Член 12

Свободни професии

(1) Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава за професионални услуги или други дейности от независим характер, се облагат само в тази държава освен ако то притежава определена база, която редовно ползува в другата договаряща държава, за да извършва дейността си. Ако то притежава такава определена база, доходите може да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е относима към тази определена база.

(2) Терминът "професионални услуги" включва по-специално независими научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и независими дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, зъболекари и счетоводители.

Член 13

Доходи от работа по трудов договор

(1) Като се имат предвид разпоредбите на чл. 14, 16, 17 и 18, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава за работа по трудов договор, се облагат само в тази държава освен ако работата се извършва в другата договаряща държава. Ако работата се извършва там, полученото възнаграждение може да се облага в тази друга държава.

(2) Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за работа по трудов договор, извършена в другата договаряща държава, се облага само в първата държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, и

б) възнаграждението е платено от или от името на работодателя, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата държава.

(3) Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за работа по трудов договор, извършена на борда на кораб, самолет или шосейно превозно средство, експлоатирани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, се облага само в тази държава. Когато местно лице на Швеция получава възнаграждение за работа, извършвана на борда на самолет, експлоатиран в международния транспорт от въздушния транспортен консорциум Скандинавска авиационна система (САС), такова възнаграждение се облага само в Швеция.

(4) Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за работа по трудов договор, извършена в другата договаряща държава, се облага само в първата държава през първите три години на работа в тази държава, ако:

а) работата се извършва в нетърговско туристическо, пътническо или културно представителство или като журналист или кореспондент на пресата, радиото или телевизията и

б) възнаграждението е платено от работодателя, който е местно лице на първата държава, и

в) в случай на възнаграждение, платено на журналист или кореспондент на пресата, радиото или телевизията, възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност, което работодателят притежава в другата държава.

Член 14

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на съвета на директорите или на управителен или контролен съвет на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, може да се облагат в тази друга държава.

Член 15

Дейци на изкуството и спортисти

(1) Независимо от разпоредбите на чл. 12 и 13 доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на сценичен изпълнител - като театрален, кино-, радио- или телевизионен актьор или музикант, или като спортист от личната му дейност, упражнявана в другата договаряща държава, може да се облагат в тази друга държава.

(2) Когато доходи от лична дейност, извършена от сценичен изпълнител или спортист в качеството му на такъв, се превеждат не на самия сценичен изпълнител или спортист, а на друго лице независимо от разпоредбите на чл. 6, 12 и 13, тези доходи може да се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на сценичния изпълнител или спортиста.

(3) Когато посочените в ал. 1 и 2 дейности се извършват в рамките на културния обмен между договарящите държави или се подпомагат от обществени фондове в договарящата държава, на която сценичният изпълнител или спортистът е местно лице, доходите, получени от такива дейности, се облагат само в тази държава.

Член 16

Пенсии, анюитети и други подобни плащания

(1) Като се имат предвид разпоредбите на ал. 1 на чл. 17, пенсии и други подобни възнаграждения, платени на местно лице на едната договаряща държава, се облагат само в тази държава.

(2) Независимо от разпоредбите на ал. 1 суми, изплащани съгласно законодателството по социалното осигуряване на едната договаряща държава, и анюитети, произхождащи от едната договаряща държава, се облагат само в тази държава.

(3) Терминът "анюитет" означава определена сума, платима периодически през определено време пожизнено или в течение на конкретен или установен период от време съгласно задължението за извършване на плащанията срещу съответстваща и пълна компенсация в пари или в друга тяхна равностойност.

Член 17

Административноуправленски функции

(1) Възнаграждения, включително пенсии, платени от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или местен орган или от създадени от тях фондове на физическо лице за услуги от административно-управленско естество, извършени на тази държава, нейно политическо подразделение или местен орган, се облагат само в тази държава.

(2) Спрямо възнаграждения и пенсии за услуги, оказани във връзка със стопанска дейност, извършена от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или местен орган, се прилагат разпоредбите на чл. 13, 14 и 16.

Член 18

Учащи се и стажанти

Физическо лице, което в местно лице на едната договаряща държава и което временно пребивава в другата договаряща държава с основна цел:

а) обучение в тази друга договаряща държава в университет или друга образователна институция;

б) осигуряване на стаж, необходим за неговата подготовка за упражняване на професия, или

в) обучение или извършване на изследователска дейност като получател на помощ или награда, се освобождава от данъци в тази друга държава по отношение на:

I - преводи от чужбина за неговата издръжка, обучение, стаж или практика;

II - възнаграждение за лични услуги, извършени в тази друга договаряща държава през такава данъчна година, за която възнаграждението не надвишава: за Швеция 60 на сто от установения минимум, а за България сума, съответстваща на освободения от данъчно облагане доход според българското законодателство;

III - сумите на такива помощи или награди.

Облекченията по силата на т. II по-горе се отнасят само върху такъв период от време, който е реален или обичайно изискван за завършване на

образованието, стажа, практиката или изследователската дейност, но в никакъв случай няма да надвишава седем последователни години.

Член 19

Други доходи

Видове доходи на местно лице на едната договаряща държава, неуредени в предходните членове на тази спогодба, се облагат без отчет на произхода им само в тази държава.

Член 20

Имущество

(1) Имущество, представляващо недвижими вещи, посочени в чл. 5, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага в тази друга държава.

(2) Имущество, представляващо движими вещи и образуващо част от актива на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или от движимо имущество, принадлежащо към определена база, с която местно лице на едната договаряща държава разполага в другата договаряща държава, за да упражнява свободна професия, може да се облага в тази друга държава.

(3) Имущество, представляващо кораби, самолети или шосейни превозни средства, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, и движими вещи, необходими при експлоатацията на такива кораби, самолети или шосейни превозни средства, се облага само в тази държава.

(4) Всички други видове имущество на местно лице на едната договаряща държава се облагат само в тази държава.

Член 21

Премахване на двойното данъчно облагане

(1) В България двойното данъчно облагане се премахва, както следва:

а) когато местно лице на България получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба може да се облагат в Швеция, такива доходи или имущество се освобождават от данъци в България;

б) все пак такива доходи или имущество може въпреки това да бъдат взети предвид при изчисляването на сумата на данъка върху останалите доходи или имущество на такова местно лице;

в) независимо от разпоредбите на букви "а" и "б", когато местно лице на България получава дивиденди или авторски и лицензионни възнаграждения, които в съответствие с разпоредбите на чл. 8 или чл. 10 може да се облагат в Швеция, България допуска като намаление от данъка върху дохода на такова местно лице сума, равна на данъка, платен в Швеция. Все пак това намаление няма да надвишава онази част от данъка, както е изчислена преди предоставянето на намалението, която е приложима към такива части от дохода, получени от тази друга държава.

(2) По отношение на Швеция двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) когато местно лице на Швеция получава доходи, които съгласно законодателството на България и в съответствие с разпоредбите на тази спогодба може да се облагат в България, Швеция допуска при съобразяване с разпоредбите на законодателството на Швеция по отношение на кредита срещу

чуждестранен данък (то може да бъде изменяно от време на време, без да се променя заложеният тук общ принцип) като намаление на данъка върху такъв доход сума, равна на българския данък, платен за такъв доход;

б) независимо от разпоредбите на буква "а", когато местно лице на Швеция получава доходи или печалби, които в съответствие с разпоредбите на чл. 6, ал. 2, чл. 11 или чл. 12 може да се облагат в България, Швеция освобождава такива доходи или печалби от данъчно облагане при условие, че основната част от доходите или печалбите на мястото на стопанска дейност или определената база произхожда от стопанска дейност или свободна професия, различна от разпореждане с ценни книжа и друго подобно имущество, и тази дейност се извършва в България посредством място на стопанска дейност или определена база;

в) независимо от разпоредбите на буква "а" дивиденди, платени от дружество, което е местно лице на България, на дружество, което е местно лице на Швеция, се освобождават от шведски данък, но само доколкото дивидентите биха били освободени според шведското законодателство, ако двете дружества са шведски дружества;

г) когато местно лице на Швеция получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на ал. 2 на чл. 16 или чл. 17 се облагат само в България, или доходи или печалби, които в съответствие с буква "б" на тази алинея се освобождават от шведски данък, Швеция може да вземе предвид такива доходи или печалби при определянето на прогресивната ставка на шведски данък;

д) когато местно лице на Швеция притежава имущество, което в съответствие с разпоредбите на тази спогодба може да се облага в България, Швеция допуска като намаление на данъка върху имуществото на това лице сума, равна на данъка върху имуществото, платен в България.

Все пак намалението няма да надвишава онази част от данъка върху имуществото, изчислена преди предоставянето на намалението, която съответствува на имуществото, което може да бъде обложено в България.

Член 22

Равенство в третирането

(1) Физически лица, които са граждани на едната договаряща държава, и юридически лица, учредени в съответствие със законодателството на едната договаряща държава, няма да бъдат подлагани в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или на свързаните с него задължения, което е различно или по-обременително от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са подложени или могат да бъдат подложени такива физически и юридически лица на другата договаряща държава при същите условия. Тази разпоредба се прилага и към лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

(2) Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, няма да бъде по-малко благоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятията на тази друга държава, извършващи същите дейности.

Тази разпоредба няма да се разглежда като задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични отстъпки, облекчения и намаления при данъчното облагане с оглед на личен статут или семейно положение, каквито тя предоставя на нейните собствени местни лица.

(3) При определяне на облагаемите печалби на предприятие на едната договаряща държава, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други

суми, изплатени от такова предприятие на местно лице на другата договаряща държава, се приспадат при същите условия, както, ако те са изплатени на местно лице на първата държава. По същия начин при определяне на облагаемото имущество на предприятие на едната договаряща държава всякакви задължения на такова предприятие към местно лице на другата договаряща държава се приспадат при същите условия, както, ако те са към местно лице на първата държава.

(4) Независимо от разпоредбите на чл. 2 разпоредбите на този член се прилагат към данъци от всякакъв вид и наименование.

Член 23

Процедура за взаимно споразумение

(1) Когато едно лице счита, че спрямо него действията на едната или на двете договарящи държави имат или ще имат за резултат данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от обжалването, предвидено от вътрешното законодателство на тези държави, да представи своя случай на компетентните органи на договарящата държава, на която то е местно лице, или ако неговият случай спада към чл. 22, ал. 1 - на тази договаряща държава, на която то е гражданин, или в случая на юридическо лице, на тази договаряща държава, според законодателството на която то е учредено. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, което има за резултат данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба.

(2) Ако се окаже, че възражението в основателно, и ако компетентният орган не е в състояние сам да намери задоволително решение, той ще положи усилия въпросът да бъде разрешен по взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с цел да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от давностните срокове по националното законодателство на договарящите държави.

(3) Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да отстранят по взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, които възникват при тълкуването или прилагането на спогодбата. Те също могат да се съветват помежду си за премахването на двойното данъчно облагане в случаите, които не са предвидени в спогодбата.

(4) Компетентните органи на договарящите държави могат да установяват преки контакти с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи. Когато за постигането на споразумение е необходимо да се състои устна размяна на мнения, тя може да се осъществи чрез образуване на комисия, състояща се от представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 24

Размяна на информация

(1) Компетентните органи на договарящите държави разменят такава информация, каквато е необходима за изпълнение на разпоредбите на тази спогодба или на националното законодателство на договарящите държави относно данъците, за които се прилага спогодбата, доколкото такова данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Всяка получена от едната договаряща държава информация се третира като поверителна по същия начин, както получаваната съгласно вътрешното законодателство на тази държава информация.

(2) Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се тълкуват като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите или административната практика на едната или на другата договаряща държава;

б) да дава информация, която не може да се набави съгласно законите или по обичайния административен ред на едната или на другата договаряща държава;

в) да дава информация, която би разкрила всякаква търговска, стопанска, промишлена, комерческа или професионална тайна или търговски способ, или информация, разкриването на която би противоречало на обществения ред (ордр публик).

Член 25

Членове на дипломатически мисии и на консулски служби

Тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите мисии или на консулските служби съгласно общите норми на международното право или съгласно разпоредбите на специални споразумения.

Член 26

Влизане в сила

(1) Договарящите държави ще се уведомят взаимно за изпълнението на конституционните изисквания за влизането в сила на тази спогодба.

(2) Спогодбата влиза в сила от датата на последното от упоменатите в ал. 1 уведомления и нейните разпоредби се прилагат:

а) по отношение на доходи, получени на или след 1 януари, следващ годината, през която спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на имущество, което е притежавано през или след календарната година, следваща тази, в която спогодбата влиза в сила.

Член 27

Прекратяване на действието

Тази спогодба остава в сила за неограничен период от време, но всяка договаряща държава може на или преди 30 юни на всяка календарна година, започваща след изтичането на период от пет години от датата на нейното влизане в сила, да изпрати на другата договаряща държава чрез дипломатическите канали писмено уведомление за прекратяване на действието.

В такъв случай спогодбата престава да действува по отношение на доходи, получени на или след 1 януари, следващ годината, в която е връчено уведомлението, и по отношение на имущество, което е притежавано през или след календарната година, следваща тази, през която е връчено такова уведомление.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени, подписаха тази спогодба и я подпечатаха с техните печати.

Съставена в София на 21.06.1988 г. в два еднообразни екземпляра на английски език.

За Народна република
България: Любен Гоцев,
зам.-министър на
външните работи на
Народна република
България

За Кралство Швеция:
Тоцен Йорн, началник
на Политическото
управление на
Министерството на
външните работи